

godsbefordringen. Ved udarbejdelsen af finanslovforslaget for 1955—56 blev der da også anslået et væsentligt bedre driftsresultat navnlig med forøgede indtægter for statsbanerne som følge af disse takstforhøjelser. Forholdet er imidlertid det, at der i den senere tid er indtruffet en betydelig *prisstigning* på lokomotivbrændsel, og at som bekendt *lønudgifterne* også må påregnes at ville stige ikke ubetydeligt i det kommende år som følge af stigningen i de automatiske tillæg såvel til tjenestemændene som til ekstrapersonalet ansat på kollektiv basis. Der må på disse to udgiftsgrupper: brændsel og lønning, regnes med en merudgift ud over den i finanslovforslaget opførte på antagelig 14—15 mill. kr.

Som anført i bemærkningerne har man tænkt sig forhøjelser såvel for personbefordringen (og for dennes vedkommende såvel for almindelige billetter som for alle arter af abonnementskort) som for gods, levende dyr og motorkøretøjer lokalt på overfarterne. Jeg gør navnlig opmærksom på, at der for godsbefordringens vedkommende er tænkt på en gennemsnitlig forhøjelse på ca. 5 pct., men at denne forhøjelse må forudsættes at blive noget gradueret for de forskellige vareklasser, afstande m. m. under hensyntagen til en vurdering af, hvilke forsendelser der skønnes bedst at kunne bære forhøjelsen.

Som anført i bemærkningerne er der ikke ved de anslåede forhøjelser regnet med større transporttab som følge af de foreslåede takstforhøjelser. Denne forudsætning kan imidlertid kun tænkes nogenlunde at holde stik, hvis forholdet mellem takstniveauet for statsbanerne og takstniveauet for de med statsbanerne konkurrerende offentlige transportmidler ikke forrykkes. Som bekendt skete der ikke, da man sidst forhøjede taksterne for statsbanerne, nogen ændring i *de offentlige byrder på landevejstrafikken*, og statsbanerne har betydelige vanskeligheder ved at bevare såvel personbefordringen som godsbefordringen i det nuværende omfang. Hvis der derfor ikke pålægges landevejstrafikken med motorkøretøjer skatteforhøjelser, der nødvendiggør takstforhøjelser på linie med statsbanernes, må resultatet af forhøjelsen ved det foreliggende lovforslags reguleringer befrygtes at ville blive en så betydelig afvandring af transporter fra statsbanerne til andre transportmidler, at ikke alene det ønskede merudbytte for staten langt fra nås, men at der snarere vil blive tale om en så alvorlig nedgang i befordringen på banerne, at der ikke bliver nogen merindtægt af betydning for disse, og samtidig vil flytningen af transporter til andre transportvirksomheder nødvendiggøre investeringer til disse og forøgede udgifter til trafikens afvikling på dem.

Det hermed forelagte lovforslag bør derfor betragtes som naturligt sammenhængende med det samtidig forelagte lovforslag om tillæg til lov om afgift af motorkøretøjer.“

Lovforslaget gennemførtes som led i et større kompleks af finansielle foranstaltninger (se ovenfor under nr. 15).